

Nro. 22.

**A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.**

Indált Bétsből, Kedden September 13-dik napján,
1808-ik esztendőben.

Magyar Ország.

A' közelebb múlt pénteken költ M. Kurir 326-ik lapjának végén két tárgyról tettünk E. Olvasóinknak igiretet, úgymint 1) hogy az Eö Cs. K. Felsegeknek Posonyba való pompás bé menetelelek után következett dolgokat. — 2) A' Fels. Császárné meg koronáztatásának fenyves czeremoniáját velek közleni fogjuk.

A' mi az első t illeti, azt tsak summásan és következöképen adjuk elő. Minekutánna a' Fels. vendégek, e' folyó Septembernek 3-ik napján az Érseki palotának kápolnajában sz. misét hallottak volna: Csá.

szárné Eö Felsége kedves annyával Mária Beatrix Fő Herczeg Asszonnyal, a' Cs. Kir. Fő és Királyi hercegekkel együtt az Ország házába tartott közönséges gyűlésbe menni méltóztatott, 's ott rendkívül való örömmel fogadtatott. Azután maga Fels. Urunk, fényes nemzeti köntösben fel öltözve a' Királyi székbe bé ülván, melly nagy bizodalommal légyen a' Magyar Nemzet nemes indulatjához és hívségéhez, világos és gyökeres szókkal elő adta. Azután Primas Eö Kir. Fő Herczegsége, a' kinek kezébe adta Eö Felsége a' Kir. feltételeket, Fels. Fejedelmünk nevében meg befűzlette, melly nagy örömmel vette legyen a' Magyar Nemzet Eö Cs. Kir. Felségének azt a' kegyelmes akaratját, melly szerént a' Fels. Császárné meg koronáztatását meg engedni méltóztatott; és azt is ki nyilatkoztatta, hogy tellyes reménységgel legyenek a' Magyarok az eránt, hogy a' koronáztatás végbe menetele után, mindazokat, a' mellyeket az Ország bátorságára nézve kívánni fognak, leg jobb Királyoktól könnyeu meg fogják nyerni.

Az után a' szokott elegyes Gyűlésnek szálájába menván a' jelen vólt Fels. vendégek és Ország Karjai 's Rendjei, a' Fels. Fő Herczegek úgymint a' Nádorispány és Primas, a' Kir. Feltételeknek, vagy inkább annak a' kegyelmes megegyezésnek, melly szerént a' nemzetnek a' Fels. Császárné meg koronáztatásására való kívánságát bé tellyesíteni méltóztatott, igen szép és gyökeres oratiokat mondottak a' nemzetnek Király hívségére való fel buzditására. — Ebben az ülésben is jelen vóltak Mária Beatrix Kir. Fő Herczeg asszony, a' Cs. Kir. Fő Herczgekkel Albert Szakszoniai Kir. és Tefséni herczeg-

gel, 's több Cs. udvari fő tisztekkel, és számos külföldiekkel együtt.

Az után a' 2.ik Tablánál is fel olvastatván a' kegyelmes Kir. feltételek, az Elölő Personalis Eö Nagysága javaslatára, és az első Tablának abban való meg egyezése ízerént, mind a' két Tablától olly személyek választattak ki, a' kik Eö Felségének ezen kegyelmességét meg hálalják, 's arra való készségeket ki jelentsék. — Arra való nézve Eö Cs. és Apost. Kir. Felsége is az együtt volt Karoknak és Rendeknek gyűllésébe bé menvén, és meg értven a' Fels. Primás oratiójából, melly nagy örömmel vették légyen Eö Felségének azon kegyelmességét az Ország Karjai és Rendjei, és hogy nékiek is alkalmatóság adódott kéréseknek Eö Felsége eleibe leendő terjesztetésére: méltoztatott Fels. Urunk meg igirni, hogy a' koronatióinak végződése után, a' Karoknak és Rendeknek a' haza bátorságát, és ősi Constitutiójoknak megmaradását erányozó kiyánságaikat meg fogja hallani, halgatni, és helybe hagyni. Mindnyájan örvendettek a' jelen volt személyek, és sok örvendetes Vivat kiáltásokkal követték Eö Felségét.

Eö Cs. K. Felségének el menetele után a' Fels. Császárné is meg jelent, és Fels. testvérének a' Primásnak hozzá mondott deák oratióját meg halgatván, maga is azon nyelven készült beszéddel szólott a' jelen volt Karokhoz és Rendekhez, mellyben a' többi közt akként méltoztatott magát ki nyilatkoztatni, hogy mindenkor ízerette, 's ez után is ízeretni fogja a' Magyar Nemzetet. Eö Cs. Felsége ezen édes szavainak ki mondása után, meggyárt meg hajolván előtte a' Fels. Nádor Ispány

és Primas kezeit meg tsókolták, ezt művelték a' jelen volt zafzlós Urak, a' Praelatusok, és a' több jelenvölt Karok és Rendek is, a' kiket olly nyájafsággal, le erefzkedéssel és kegyelmefséggel méltoztatott Fels. Affzonyunk fogadni, hogy senki se völt közöttök, a' ki ezen Fels. személynek védelmezése alatt magát 's hazáját szerentsésnek 's bóldognak lenni ne iltilte volna.

Septemb. 4-ik napján az Ország sz. Koronája és a' több Kir. Klenodiumok fényes pompával az Eö Cs. Kir. Felségek szállásokra, a' herczeg Grafsalkovics palotájába vitettek ki, és ismét meg visgáltatván Eö Felségeknek kezeikbe adattattak. — Ezen sőt a' következett napon is sok ott lévő Fő hadi tífztek, és más rendbéli személyeket audientziára botsattak magok eleibe Eö Cs. K. Felségek.

A' második tárgy, mellyről a' 21-ik Kuria-ban igiretet tettünk, a' Fels. Császárnénak September 7-ik napján lett meg koronáztatásának fényes tzeremoniája, melly következő módon ment végbe. Nyóltz napokkal ennekelötte, úgymint Septemb. 6-ik napján a' Királyi Korona és klenodiumok az Eö Cs. Kir. Felségek jelentekben azon ládába, mellyben tartatnak, vissza tétetvén, 's le patsételtétvén, hasonló pompával, az az, ágyú durogások, és harang zugások alatt ismét vissza vitettek a' fő templomba, 's ott a' segrestyébe bé tétettek.

A' következett napon, úgymint September 7-ikén, a' mellyre tudniillik a' Fels. Császárné meg koronáztatasa völt meg határozva, még reggeli 6. óra előtt, minden Posonyban őrizeten lévő, és az ezen emlékezetes napra oda rendeltetett katonaság,

gyalogok és lovasok a városba lobogó zászlókkal bémenvén, a nékiek ki mutatott helyekre állottak. Ezt miveltek a forma ruhás polgárok, stutzosok és vadászok is, és azon útzákon, a mellyekenn Eö Felségek által menendők valának, két sorba állottak. Teak hamar azután a két Kir. Korona őrzők is két Kir. Commissariusokkal együtt, hat lovas gälla hintokban a fő templomhoz mentek, a hol ezeknek, és több deputátusoknak jelenlétekben a segrefztyében lévő láda felnyittatott, a Kir. Korona és egyéb klenodiumok abból ki vétettek, egy azon végre rendeltetett asztalra tétettek, és az Eö Felségeknek oda lett menetelég a két Korona őrzők által ott őriztettek.

Nyólczadfél órakor a Clérus is oda gyült, az Eö Cs. K. Felségeknek oda való várására. Ellenben a fő Udvarnok mester, a Ministerek, a titkos Tanácsosok, és Kamarás Urak az Eö Cs. K. Felsége, a Fels. Császárné fő udvari Mestere, Mesterneje és udvari dámai mindnyájan Fels. Affzonyunk szálájába gyüllöttek. A zászlós urak és Magnások Nádor Ispány Eö Cs. Kir. Herczegeivel együtt Eö Cs. K. Felségekhez mentek, hogy onnan Fels. Urunkat és Affzonyunkat a Fő Templomba kisirjék. Nyóltz óra tájban lakó palotájokból Eö Cs. K. Felségek ki indulván az ágyú durrogások és hárang zugások alatt lakó palotájokat el hagyták, az említett zászlós Urak, Magnások és Ország Karjai's Rendjei után a nevezett fő templomba mentek, maga Eö Felsége nemzeti köntösbe fel öltözve lóháton, a Fels. Császárné pedig magyaros és brilliantokkal ékes fejkötővel egy hat lovas gälla hintóban. Császár Eö Felsége mellett a Kir. testőrző Nemes

Magyar seregnek Kapitánya, bal felől pedig a' Trabantok Kapitánya lovaglottak. A' Fels. Császárné hintaja mellett a' Cs. Kir. udvari tselédek mentek süveg le véve, hintaja után pedig az Eö Felsege udvari Fő mestere lovaglott. A' rendet egy granátos kompanya, és egy vasas osztály zárták bé.

A' fő templomhoz lett menetek után a' Fels. Császár Fő Lovász mesterétől segítettvén a' lóról le szállott, Császárné Eö Felsege pedig fő Udvari Mesterétől a' hintóból le vétetvén, mind ketten a' nevezett templomba mentek, mellynek ajtajánál Primas Eö Kir. Fő Herczsege, és az oda gyült Clérus által mély tisztelettel fogadtatvan, az eleikbe nyújtott feizületet meg tsókolták, a' szentelt vízzel meg hintettek, 's onnan a' Primas, a' Clérus, és a' jelenvölt Korona és udvari tisztek után a' segrestyébe bé mentek. Minekutanna a' Fels. Császár és Kiraly a' Magyar sz. Koronával, és a' Sz. István palástyával, a' Fels. Császárné pedig az othoni Kir. Koronával fel ékesitettek volna, az Ország Rendjei, a' Magnások, a' Cs. Kir. Kamarás Úrak, a' titkos Tanátsosak, a' Sz. István, a' Mária Terézia vitezi Rendjének tagjai, és az arany gyapjas rendbéli vitézek, 's a' zászlos urak után, a' kik tudniillik a' Kir. Klenodiumokat arannyal premzett bársony párnákon vitték, a' segrestyéből a' fő Oltárhoz mentek. Maga Fels. Urunk az óltár bal része mellett készült. Kir. székbe ült, mellynek második léptsőjén, jobbra a' Kir. Fő Lovász mester kivont kardal, balra a' Kir. Marsal a' Marsal páltzával, hátúl a' Kir. testörző Nemes Magyar sereg kapitánya, a' harmadik léptsön alól pedig, a' tronus előtt a' Magyar Orzági Hejoldus, pálczáját kezében, süvegét pedig a' fején

tartván állottak. — Császárné Eö Felsége udvari fő mesterétől vezetettvén, és a két szolgálatot tévő fő Papoktól, úgymint a Veszprémi és Györi Püspököktől kísértetvén a szentek szente középen egy orzágiófszek menyezet alatt készített párnás szék eleibe ment, 's az előtt le térdepelt. Nádor ispány Eö Cs. Kir. Fő Herczgsége, a Kir. Klenodiumokat vivő zászlós Barokkal együtt a Kir. szék mellett állottak, az Ország Rendjei pedig a templom két oldalán tsinált gallériákban vettek helyet.

Ezután Primás Eö Kir. Fő Herczgsége szép muzsikaszó 's éneklés alatt nagy misét mondott. Az epistoláknak fel olvasása után Fels. Urunk Kir. székéből fel kelvén, a zászlós urakkal együtt a fő óltár eleibe ment, és Primás Eö Kir. Fő Herczgségétől, mint Consecratortól, a Fels. Császárné megkoronáztatását kívánta, melly után Eö Felsége fejéről udvari fő mesterje a házi Koronát le vette, és az ott állott asztalkára le tétette, magát pedig Császárné Eö Felséget az óltárhoz vitte. E' meg lévén maga a Fels. Császár az óltár előtt ült Consecratornak Primás Kir. Fő Herczegnek ajánlotta a Fels. Császárnét, 's onnan Kir. székébe vissza ment, a Fels. Császárné pedig az óltár előtt lévő párnára le térdepelt.

Azonközben Nádorispány Eö Csász. Kir. Fő Herczgsége Fels. Urunk fejéről a Kir. Koronát le vette, 's az óltárra tette, Primás Eö Kir. Fő Herczgsége pedig Fels. Afzonyunk jobb karját és vállaközit a sz. olajjal meg kente, fő udvari mestere 's mesternéje és a fent nevezett két Püspök Eö Felségét az óltár háta mege vitték, és meg kent tagjait meg törülvén az óltár eleibe ismét vissza ve-

zették, és minekutánna Eö Felsége az óltár előtt
völt párnára le térdepelt volna, a' Wefzprémi Püs-
pök a' házi Koronát ismét fejére tette. Azonköz-
ben Nádor Ispány Eö F. Herczgsége is a' Kir. Koronát
az óltarról le vévén Primás Eö Kir. F. Herczeg-
sége kezébe adta, a' ki azt Nádor Ispány Eö F.
Herczgségével együtt a' Fels. Császárné jobb vál-
lára tette, melyet háromszori örvendotes Viva t
kiáltásokkal követtek a' jelen volt Magnások és
Rendek. A' többit a' jövő posta napon.

Spanyol Ország.

Néhány hetektől fogva olly sokféle egymással
ellenkező, et töbnire hitelt nem érdemlő hírek foly-
nak ezen Ország iclenvaló állapotjáról, hogy végté-
re a' leg igazabnak valóságáról is kéntelen az okos em-
ber kérelkedni. Ez az oka, hogy a' részre hajló,
és bal gondolatokkal tellyes gondolkozású emberek
rész szerént a' magok fábrikáikban készült, rész sze-
rént a' másoktól hallott, de felette meg nagyított
híreket a' Publicumban ki terjesztteni nem átallyák.
Ahozképest minden Spanyol és Portugalliai Orzá-
gokról Publicumban kerengő híreknek kötve kell
lenni, és addig mig az Anglusoknak Lizbonában
való kifzálásokról, a' Fr. Generál Dupont Ofztály
seregének capitulatiójáról, és több illy tárgyokról
támadt hírek hitelt adnánk, bizonyos és hivatal sze-
rént való tudósítást kell várnunk, 's annak vételeig
iti'et tetelünket fel függesztenünk. A' különb-
különbféle híreknek egymással való össze hasonlita-
sokból ugyan azt lehet ki húzni, hogy a' Generál Du-
pont ofztály seregének Andaluziában, a' múlt Julius
közepén több véres tsatái voltak a' Spanyol Insur-

gensekkel, hogy ezek a' Sevilla városában fel állított generalis Commissio vezérlése alatt légyenek, melly a' Sevillai, Grenadai, és több Spanyol tartományokban minden fegyver fogható népet fel lármázta, fel ingerlette. Ellenben egész Arragónia le tsendesedett, 's végtére annak fő és erőls városa Sár ag o f s a is meg hódólt I. Jósef Napoleon Királynak. — A' Kataloniának nagyobb részében támadt zenebonát is le tsendesítette General Duhésme, ki vévén annak észak-napkelet közü környékeit, a' mellyekben még most is sok insurgensek kerengenek, és a' Perpignánból Barcellonába vivő országos utat háborgatják, de nem sokára ök is meg szeliditetnek azok által a' Frantzia hadi seregek által, mellyek Olasz Országból azon az úton Spanyol Országba marsiroznak. Mind ezek, mind a' több insurgensek olly nagy kegyetlenséget vísznek végbe, mellynek nemcsak szemmel való látására de csak hallására is meg borzad a' természet.

Az Uhoai Allgemeine Zeitung nevezett újság levelekben ki adatott 18 ik Augustusi Frantzia Országi tudósításokból a' következőket olvassuk: Egy hólnap el forgása alatt sok véres tsatak estek Spanyol Országban, mellyekben bámulásra méltó bátorsággal viaskodtak a' Frantzia hadi seregek. A' mi ott lévő armádiánk a' múlt Juniustól fogva hat osztály seregére vólt fel osztva, mellyek a' körülállásokhoz képest hol erősebbek, hol gyengébbek vóltak, de csak ugyan mindenik a' városokban hagyott őrizetek által nagyon meg vóltak erőtlenítve. A' körülállásokhoz képest hol ide hol oda több apró corpsokat kellett vala küldeni, ezek mind az által mindenkor egyesüléssel vólt a' közép ponthoz Madrid.

hoz, úgy szinte Frantzia Országgal is a' Bayonnei országos úton.

Ezek az ofztály seregek következők voltak, úgymint, a' General Savary (most Rovigoi herczeg) ofztály serege Madritban; a' Gen. Duponté Andalusziában; a' Marsal Moncey é a' dél és nepkeleti tartományokban; a' Gen. Duhesme é Katalomában; a' General Lefebur é Arragoniában; a' Marsal Bessieres é ó Kafztiliában. — Ezeken kívül még egy tartalék sereg is állott kélzen. Ezen Ofztály seregeknek operatióikról következőket olvasunk:

Mars. Bessieres több hetekig védelmezőképen viselte magát az insurgenseknek meg tamadások ellen, őket minden ponton vissza verte, 's a' többi közt Valladolid szomszédtságában, a' hol történt verekedésben a' Galliciái, Asturiai és Leonai insurgens ármátiát egészen meg győzte, 's győzedelmét tovább is folytatván Leonba ment, azon tartományt egészen el foglalta, és azon hegyek közé vivő útig nyomúlt előre, a' mellyek Galliciát Leon-tól el választják. Itt is egynéhány apró tsatak estek, mellyeknek kimenetelek mindenkor szerentsés volt a' Fr. seregekre nézve. De mivel Julius havának 2-ik részében a' Spanyol Orzági Ármátiát izorosabb pontra kellett helyheztetni: kéntelen volt Mars. Bessieres a' maga ofztály seregét Leonból Burgosba vinni, a' hol az utólsó hiradások szerént most is tartózkodik.

A' General Lefebure ofztály seregeről, melly egy időtől fogva Arragoniában tanyázott, és Saragoisától egy óráni földre lévő tábor helyet el foglalt, az a' rendelés volt tétetve, hogy azon tartó.

mánynak meg hódoltatása után annak fő városát Saragofszat vegye meg, mellynek lakosi nyakasságokban továbbra is meg maradtak, és semmi szép szerént való eszközöknek engedelmeskedni nem akartak. Mivel azon erőségnek előszöri ágyuztatása sikertelen volt, és azután is minden ellentállásra szükséges készülteket meg tettek, Gener. Lefeburnek is számos segítő seregek küldettek, és osztályos General Verdier az ő osztály seregének kormányát kezére vévén Saragofszát meg támadta, és a' lakosoknak kemény ellentállások után a' városba bérhant. De így is meg nem szüntek a' nyakaskodástól az insurgensek, és a' nagyobb épületekbe vonván magokat, bastya gyanánt éltek azokkal. A' mint írják, nyólcz egész napig tartott a' Saragofszai verekedés, mig végtére General Verdier azon várost el foglalta, 's abba elegendő őrizetet helyezett, a' honnan a' Kataloniában lévő General Duhesme osztály seregével szoros egyesítésben lenni akar.

A' Marsal Moncey corpora, melly egynéhány hetekig új Kasztiliának napnyugoti részében Cuenca mellett táborozott, onnan Valencia felé marsirozott, és minden oda vivő pafusokat, avagy hegyek közt lévő szoros utakat el foglalt. Azon városnak és tartománynak által adása végett az ellenséggel való alkudozások már el kezdődtek, de ismét félbe szakadtak, és mivel a' nevezett Marsalnak elegendő hadi ereje nem volt, és a' minden nap szaporodott insurgensek ellen elegendőképen nem védelmezhetett, e' mellett egy olly nagy városba is, mint a' millyen Valencia, elegendő katona őrizetet nem helyeztethetett, néhány ellenséggel való tsatazásai után

Madridba vívza marsirozott, 's az őtt General Savary vezérlése alatt lévő osztály sereggel a magáét öfzve kaptsolta. — Mivel Spanyol Országának néhány részeiben még most sints a' nyughatatlanságoknak vége: tanátsosabnak tartotta. I József Napoleon Király a' maga ministerjeivel és a' kormányfűeknek tagjaival együtt Jul. 20-ik napján, ó Kasztiliának fő városábā Burgosba által menni, 's a' zenbonálkodásoknak le tsendesedéseig ott maradni.

Néhány magános tudósítások fzerént, a' múlt Kiss-Affzony havának 2-ik napján Medina del Rio és Palencia városok mellett Leon Országban újabb verekedések estek a' Marsal Bessieres osztály serege és a' Spanyol insurgensek közt; de mivel azokról semmi bizonyos jelentés nem tétetett: azoknak fzerentsés vagy fzerentsétlen ki menetelekről semmit sem tudhatunk vóltaképen. —

Olasz Ország.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A' Majlandi Kurirban egy szép predikatio közöltetik a' Publicummal, melyt Dr. Pedroni tábori Kaplán az óda való katonák templomában, a' katonaság közt nagyon el hatalmazott desertio vagy fűkes ellen mondott. Ebben a' többi közt ekképen szóllott:

Barátim 's pajtás társaim! Ebből a' prédik álló fűekből, a' vallásnak és a' békefűségnek ebből a' helyéből kell nékem ma veletek erősen beszélni. Jól tudjátok, hogy a' mi Monarkánk, a' dezertoroknak meg büntetések végett bizonyos hadi itiló fűeket állított fel. Ez az útálatos véték az armadiát gyengíti, a' Status kaszaját károsítja, az Országot népetleníti, 's ellenben a' hegyeket és erdőket haram.

jakkal és tsavargó emberekkel népesíti. Meg éttet tettek azokat a' szörnyű büntetéseket, mellyek a' szökött katonák ellen, vétkeiknek gradusai szerént rendeltettek. Gyalázatos halál, sok éftendőig tartó bilints hosszú szakállal, meg beretvált fővel, végtére hóltig tartó meg bélyegezés, súlyos munka, a' Monarka kegyelméből való ki esés, a' Publicum által való meg útáltatás, hát nem idegeníthetnek el mind ezek titeket az elszökéstől? — Igaz, ugyan hogy minden embernek kedves a' maga élete, de enél is jobban kell a' betsületet szeretni. Éftelen ember az, a' ki a' maga életét az elszökés által kotzkára veti, a' betsületét pedig el veszti. De ti Keresztények vagytok, és mint olyanok kötelesek vagytok a' Fejedelemhez és a' Hazához. "

„A' Kereszténységnek üldözéssel tellyes első idejében, annak valloi a' pogány Császároknak engedelmeskedtek, és nem hagyták zászlóikat, sőt inkább Tertullianus régi szent Atya tanubizonysága szerént leg hivebb katonák voltak. Nem elegendő ösztön lehet e' ez a' példa tinétek arra, hogy Keresztény Fejedelmeteknek örömmel szolgáljatok. Tulajdon hasznotokat is vegyétek gondolóra. Hát ugyan olly terhes e' s olly el viselhetetlen e' a' katonai élet, hogy ahöz idővel szokni ne lehessen? Nem láttok e' sok olly vitézeket, a' kik sorsokkal meg vannak elégedve? — És ha el szoktok, hová akartok fordúlni. Farkas és medve módra akartok e' a' hegyeken és az erdőkben élni, nappal bújkálni, és éjjel ragadományra ki menni? Vagy talán szegény szüléitek hajlékaikba akartok lopva bé menni, azokban el rejtezni, s őket szerentsétlenekké tenni? — Valósággal az a' szökevény, a' ki illy vé-

szedelmekekre veti a' fejét, vétkezik maga ellen, maga ellen kegyetlen, hazája eránt pedig melly ötet táplálta és nevelte, háladatlan, felebarátit gyűlöli; mivel vagy barátjának vagy testverének kell érette szolgálni. — Végtére szülei ellen is nagyon vétkezik, a' kik midön ő el hagyta volna házokat, hogy a' betsületnek és kötelefségnek hivasát kövefse, sirtak, és az ő könnyeik emberiségből származtak; ellenben örvendettek, ha fiaikról jó hireket hallottak, ha őket betsület tzimereivel felékesítve látták. Melly nagy keserüségére szolgál az illy fzerentsétlen szüléknek, ha tudják, hogy az ő fiok betstelen szökeényé lett, hogy szüntelen ide 's tova bújdosik, 's kén-telen édes hazáját örökre kerülni. — Kedves barátim 's pajtás társaim! ezek nem valamelly költeményes le ábrázolások, nem tsupa rettentő képek, hanem valóságos igafságok, a' mellyekről naponként példák által meg lehettek gyözettette. — Jól tudjátok a' Kormányfzék akaratját, s' parantsolta meg minékünk, hogy mi erről a' szent székéről intsünk meg titeket a' ti veszedelmeitekről s. a. t. Nagyon tetzvén ez a' predikátzió a' Kormányfzéknek, azt a' többi táborig Papoknak is meg küldette.

A' Nápolyi közönséges újság leveleknek 19-ik Augustusi darabja így szól: „Ezen folyó hónap 16-ikán, reggeli 4. órakor rettentő égi háború támadván, a' félelmes 's le irhatatlan égi tsattogások 's ménykö hullások egymást érték, és az egész ég tüzlángban lenni láttatott: Az e' mellett szakadó eső a' felhőszakadáshoz hasonlított, a' tenger torony magafságú habokat hányt. Egy szegény halázt a' ménykö agyon ütött, kinek holt teste néhány szempillantatok múlva rodthadni kezdett. — Az égi há-

ború kezdődése előtt rettenetes bögés hallatott a' Vezuv gyomából, és az égis felnyúló füstfzlopók jöttek ki annak torkából. Mivel az illy jelenések közönségesen előjáró postai szoktak a' Vézuv közel gető tűz okadásának lenni, az annak alsó részén lakó emberek leg jobb vagyonaikkal együtt mindgyárt futni kezdettek. De mihelyt az égis háború el kezdődött, ismét le tsendesedett a' Vézuv, 's két óra el telése után, tudniillik reggeli hat órakor egészen fel derült a' komor felhőkbe borúlt ég.

Északi Európa.

Koppenhágából Augustus 20-ik napján. Az a' szententzia, mellyet a' hadi itilő szék azok ellen a' Generálisok ellen hozott, a' kik Koppenhága városát az Anglusoknak fel adták, igen keményen esett ki, és rész szerént halálra, rész szerént számkivetésre íteltettek. Nagy reménység van mindazáltal az eránt, hogy azon kemény szententziát meg fogia a' Király enyhíteni. — Mivel semmi portékát, semmi irott és nyomtatott leveleket a' száraz Európába Angliából hozni nem szabad: arra való nézve mindent el követnek az Anglus hajók, hogy a' Londoni újság leveleket által küldhessek, nevezetesen a' halászok által, mellyre nézve ezeknek sem szabad többé a' tengerbe bé menni.

A' múlt Kis Asszony havának 21-ik napján, a' Berlinben lévő Prusszus ágyuzó seregnék tisztjei az öreg herczeg Ferdinándnak, néhai II. Fridrik testvér ötsének udvarlására mentek olly végből, hogy egyik kedves fiának August Ferdinand herczegnek helyobb való tisztségre, az az, fegyver tárnaségre lett emeltetésére nézve nékie örvendjenek.

A' tiszteknek ezen tiszteleteket nagyon kegyelmesen vette az öreg Királyi Hercege.

A' Prussziai Ármádiának új organisatiója szerint, a' mint a' 12.ik Augustusi Königsbergi tudósítások tartják, minden ifjúnak, minden születésre, és rangra való tekintet nélkül, alólról kell a' hadi szolgálatot kezdeni. Erre nézve ezután semmi Junkerek nem lesznek. (Igy neveztetek azok a' nemes ifjak, a' kik mint kadettok, négy vagy öt éztendeig all-tifztséget viselvén fellyebb való tífztségekre emeltettek, a' nemtelen ifjak pedig, akármely érdemesek lettenek légyen is, all tífztségeknél fellyebb nem mehettek). Az ez eránt Augustus 6.ikán ki adott Kir. rendeléseknek kezdetében ezeket lehet olvasni: A' békeség idején, úgy mond, csak azoknak lesznek a' hadi tífztségeknél el éresekre jufok, a' kik jó neveltetések és tudományaik által magokat mások felett meg különböztetik; a' háborúban pedig, a' kik vitéz tetteik által magokat arra érdemesekké teszik. Arra való nézve az egész nemzetből azok a' személyek, a' kik ezen tulajdonságokkal bírnak, a' leg főbb hadi tífztségekre is számot tarthatnak. Minden eddig volt rangbéli elsőség meg szűnik az armádiánál, és mindennek, minden születésre való tekintet nélkül, egyenlő jufjai, 's egyenlő kötelességei lesznek. Azok között az all-tífztek és zászló hordó ifjak között, a' kik a' tífztségekre candidatnak, a' leg érdemesebbet az all-és fel hadnagyok választják ki; azok, a' kik még háborúban nem szolgáltak, vagy a' kiknek magok meg különböztetésekre semmi alkalmatosságok nem volt, csak akkor lesznek választhatók, ha valamely meg különböztető tudománnyal bírnak.